

Ana BIOČIĆ – Slavko SLIŠKOVIĆ, **Profesori Katoličkoga bogoslovnog fakulteta rektori Sveučilišta u Zagrebu/ Professors of the Catholic Faculty of Theology as Rectors of the University of Zagreb**, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Sveučilište u Zagrebu / Catholic Faculty of Theology, University of Zagreb – University of Zagreb, Zagreb, 2020., 427 str.

Dvojezična knjiga crkvenih povjesničara Ane Biočić i Slavka Sliškovića »Profesori Katoličkoga bogoslovnog fakulteta rektori Sveučilišta u Zagrebu/ Professors of the Catholic Faculty of Theology as Rectors of the University of Zagreb« započinje »Predgovorom/ Preface« (6–9), koji potpisuju autori te se na nj nastavlja »Uvod/ Introduction« (10–21), kojim nam se očrtava temeljna nakana autorâ ovog djela: »pričazati biografije svih svećenika profesora Fakulteta a istodobno i rektora Sveučilišta, potom njihovo djelovanje razmotriti u povijesnom kontekstu i time obogatiti spoznaje o njima te potaknuti daljnja istraživanja hrvatske nacionalne povijesti i uloge Katoličke crkve u njezinu nastajanju«.

Prvi dio naslovljen je »Profesori Bogoslovnoga fakulteta rektori Sveučilišta u Zagrebu u Austro-Ugarskoj Monarhiji« (23–235). Biografije, profесorski, svećenički, mogući politički angažman te izbor iz bibliografije pojedinog profesora i rektora sadržan je u poglavljima koji nose njihovo ime i prezime te akademsku godinu tijekom koje su obnašali dužnost rektora Sveučilišta. Svojevrsnu naslovnu stranicu poglavlja tvori ime i prezime rektora te reprodukcija njegova portreta ili fotografije. Poglavlja idu redom: »Antun Kržan 1876./1877.« (30–44), »Franjo Ivezović 1879./1880.« (46–62), »Feliks Suk 1882./1883.« (64–78), »Gustav Baron 1885./1886.« (80–92), »Anton Franki 1888./1889.« (94–102), »Ivan Bujanović – prvi mandat 1891./1892. i drugi mandat 1903./1904.« (104–116), »Antun Maurović 1894./1895.« (118–128), »Juraj Dočkal 1897./1898.« (130–140), »Rudolf Vimer (Wimer) 1900./1901.« (142–152), »Antun Bauer 1906./1907.« (154–170), »Josip Volović 1909./1910.« (172–184), »Josip Pazman 1912./1913.« (186–204), »Fran Barac 1915./1916.« (206–222) te posljednji rektor koji je našao svoje mjesto u ovom kronološki određenom dijelu knjige je »Ivan Angelo Ruspini 1918./1919.« (224–234).

Drugi dio knjige naslovljen je »Profesori Katoličkoga bogoslovnog fakulteta rektori Sveučilišta u Zagrebu nakon propasti Monarhije« (237–289). Uvodeći nas u govor o dvojici profesora i rektora o kojima će biti riječ u tom dijelu knjige, autori upućuju čitatelje na povijesne silnice koje oblikuju život na ovim prostorima, a što je nužno da bi se razumjelo zašto odjednom, nakon 14 profesora i 15 rektorskih mandata, nailazimo razdoblje od gotovo četvrt stoljeća tijekom kojeg nalazimo samo dvojicu profesora koji su obnašali službu rektora Sveučilišta. Prvi je Stjepan Zimmermann (1923./1924.), (248–270), a drugi, i posljednji, je Andrija Živković (1938./1940.), (272–289).

Knjiga završava »Zaključkom/ Conclusion« (290–299) u kojem je sažeto prikazana materija čitava djela te su objedinjene spoznaje koje su iznesene u pojedinim poglavljima. Nekoliko stranica sažima povijest Sveučilišta, od onog koje se sa svega nekoliko ute-meljiteljskih sastavnica ne može pohvaliti ni rektorskim lancem, do jednog respektabil-nog sveučilišta na ovim prostorima, u čemu su značajnu ulogu odigrali profesori današnjeg Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Dio »Prilozi/ Appendix« (301–410) sadrži faksimile niza govorâ koji su relevantni za materiju djela. Riječ je o

ovim govorima: »Govor biskupa Strossmayera održan u Hrvatskom saboru 29. travnja 1861. godine« (302–303), »Govor rektora Antuna Kržana« (304–310), »Govor rektora Franje Ivezovića« (311–317), »Govor rektora Feliksa Suka« (318–323), »Govor rektora Gustava Barona« (324–332), »Govor rektora Antona Frankija« (333–339), »Govor rektora Ivana Bujanovića« (340–360), »Govor rektora Antuna Maurovića« (361–373), »Govor rektora Jurja Dočkala« (374–384), »Govor rektora Rudolfa Vimera« (385–404) i »Govor rektora Antuna Bauera« (405–410). Knjiga završava »Kazalom imena/ Name Index« (412–421) i »Sadržajem« (422–427).

Vatroslav Siketić